

Opinions

Altra vegada ens tornem a trobar en aquesta revista i altra vegada tenim ocasió per dir les coses que pensem, a tothom. No ho desaprofitem, sempre tenim un moment o altre per escriure la nostra opinió sobre alguna cosa i enviar-la ràpidament a Isabel Valls (Can Elies), per la plana "Opinions".

SIGUEM SENSATS

Als mossèns ens plau que tots es preocupin de les coses de la comunitat i de la parròquia, i que pensin...

Estem segurs que el pensar d'alguns no coincideix amb el pensar de tots o de la majoria. Molts no han entès ni entendran mai què és un equip, ni com camina l'Església avui, ni les substancials i profundes raons dels canvis. No obstant això, aquestes persones mereixen el nostre respecte i estimació, ja que creiem que arriben fins allà on poden.

Algú ha dit que els mossèns no confessen. No siguem exagerats, ja que sempre abans de la missa primera, com també abans de la vespertina, us podeu confessar. En quant a la segona, depèn que pugui venir un mossèn diferent del que celebra, que ja té el temps prou just per començar a l'hora. No parlem ara de quan hem vingut quatre sacerdots confessors a la vegada...

De totes maneres, tingueu present que com que no abunden els sagristans i ens ho tenim de preparar tot, qui vulgui confessar que no esperi els cinc últims minuts, ni cregui, per capellans que hi hagi, que ho pugui fer durant la missa. L'Església no ho vol i amb raó.

Opinem que cal una bona catequesi sobre la penitència perquè es faci més bé i se'n tregui bon fruit espiritual. Ja tindreu una bona oportunitat en les futures celebracions comunitàries.

Sobre altres temes de menys importància no val la pena contestar, ja que en en el mateix número de Ronsana, hi ha la resposta.

(Resposta dels mossèns)

* * * *

PERDEM PERSONALITAT?

Des de ja fa uns cinc anys, que a la nostra parròquia veníem gaudint d'un suplement de la Fulla Dominical, el qual ens anava informant del moviment parroquial, i també hi havia advertiments, consells, suggerències, etc., etc., si voleu intranscendents, però jo que les tinc col·leccionades, rellegint fulls atrassats, us asseguro que ja han adquirit un sabor i un valor recordatori força interessant que, indubtablement, de no haver-se suprimit haurien anat en augment. Els motius que m'han donat els considero de poca força i

crec que amb molt poc d'esforç, es podria seguir publicant.

En fi, què hi farem; que anem perdent personalitat. No crec que la nova estructura que s'ha donat a la nostra parròquia en col·laboració amb d'altres veïnes, cosa amb la qual estic absolutament d'acord, justifiqui aquest fet que comento.

Josep M. Maspons i Casades

* * * *

JO HO PENSO AIXÍ

Hem començat l'any 1970, o sia un altre any nou. Quan comença, a les 12 de la nit, mentre bevem xampany i mengem els dotze grans de raïm, demanem: salut, diners, sort, amor, pau a la terra, etc. També hem de pensar que aquest any nou no ens porti massa accidents de tràfic. Jo crec que tots li devem quelcom al patró de cotxes, motos i bicicletes. Tots una «pinya» l'hem tinguda o hem estat a punt d'anar a sota les rodes d'un camió o cotxe; després sorgeix el miracle: no passa res més que l'espant.

Per això m'he decidit a escriure aquesta opinió: Jo crec que els conductors han de respectar tots els senyals de tràfic. Pensar que hi ha persones que van de pressa, no pensant que poden fer una matança.

Bé, no és d'això del que vull parlar-vos. A Santa Eulàlia hi ha molts conductors, tant de motos com de cotxes, que jo crec que, de tant en tant, tindrien de pensar en Sant Cristòfol i posar-se a les seves mans.

A Santa Eulàlia hi tenim una ermita molt antiga (renovada fa pocs anys) al seu honor. Jo crec que aquesta capella encara hi manca quelcom: l'electricitat (o llum), el tradicional campanaret amb la seva campana, i si és pogués, posar-hi bancs (rústecs).

Direu que és molt car això; jo no ho crec pas. Si cada persona que té el carnet de conduir, que en total n'hi deuen haver unes 700, posés unes 100 pessetes, que avui dia no és res, es podria fer alguna cosa. A més, si hi hagués alguna persona que regalés la petita campana... Segur que s'oferiria alguna empresa per a fer les obres més barates. Crec que tothom hi col·laboraria, fins i tot els estiuejants.

Espero que aquesta opinió tindrà contestació. I prego als senyors que es van cuidar de recollir per a comprar la

imatge que organitzin una campanya en favor d'acabar les obres de l'ermita de Sant Cristòfol. A aquest grup de senyors que es vulguin encarregar d'aquesta tasca meravellosa a favor del Sant que més necessitem avui dia, els hi desitjo molta sort, i si amb quelcom els puc servir, estic a la seva disposició.

Deupí

* * * *

CAL CONSIDERAR-HO

Són tres quarts de 9 del dia 25 de febrer, una «oruga» de les que fan rebaixos de terreny baixa per davant de l'església i amb tota naturalitat passa per damunt l'asfalt, que fa pocs dies es va posar, fins a l'altura del transformador de Can Turell, i gira amb direcció a Can Fuster Parera, com si res hagués passat.

El fet, no sé si té la importància que jo li dono, però el conductor de la màquina segur que sabia perfectament que perjudicava l'asfalt, doncs sap que els agents de tràfic inclús sancionen a tots els que van per la carretera.

No dic res més, però, no caldria que al senyor que no sap respectar i gaudir de les millores que amb grans esforços s'estan fent, se li posés un rètol a l'esquena que digués «Sóc poc civilitzat?»

Jaume Valls

* * * *

NOIES:

No us escolteu ni creieu els qui volen igualar-vos als homes, amb els mateixos drets i deures.

La dona, dona. L'home, home. Entre tots dos, la societat perfecta: la família.

L'home té unes funcions i característiques que el fan viril, una mica vanitós, fantasiós, i en el fons és un bon jan, cridaner i tossut a vegades.

La dona, dolça, precisa, feinejadora, pacient i ordenada, contrapesa defectes i equilibra la convivència.

Si us fan iguals que els homes, estem perduts, i el dia que això passi, valdrà més agafar un coet que vagi a la Lluna per contemplar des d'allí la terra, ja per sempre més convertida en el paradís perdut.

Vic gros